

3.12.. Međunarodni dan osoba s invaliditetom

Broj osoba s invaliditetom u Hrvatskoj u prošloj je godini prešao pola milijuna, što znači da 11,5 posto ili svaki deveti stanovnik Hrvatske, živi s nekim oblikom invalidnosti. Iako posebno osjetljiva, ova kategorija živi daleko lošije nego prosječni stanovnik Hrvatske, pokazalo je izvješće HZJZ-a o osobama s invaliditetom za 2009. godinu.

Kada govorimo o osobama s invaliditetom govorimo zapravo o osobama: s tjelesnom invalidnošću, s kroničnim bolestima, s oštećenjima sluha, s oštećenjima vida, s mentalnom retardacijom, s autizmom i s višestrukim oštećenjima.

U Hrvatskom zavodu za zapošljavanje može se doznati kako na burzi rada posao čeka 6.215 osoba s invaliditetom, te kako ih se godišnje zaposli oko tisuću. Najčešće se zapošljavaju kao NKV radnici, trgovci, konobari, auto mehaničari, ekonomski tehničari, kuhari, vozači.

Čak 20 posto osoba s invaliditetom, ili svaki peti, živi u nezadovoljavajućim uvjetima stanovanja, odnosno bez osnovnih uvjeta za život, a jednako toliko ovisno ih je o sustavu socijalne pomoći. U Hrvatskoj stalnu socijalnu pomoć prima 2,11 posto stanovništva, što znači da je udio siromašnih u populaciji s invaliditetom deseterostruko veći.

Postoji 280 propisanih Zakona, Pravilnika i strateških dokumenata koji reguliraju osnovna ljudska prava osoba s invaliditetom.

Međunarodni dan osoba s invaliditetom obilježava se svake godine 3. prosinca. Završetkom Dekade osoba s invaliditetom Ujedinjenih naroda (1983-1992.), Komisija za ljudska prava, u svojoj rezoluciji 1993/29, od 5. ožujka 1993., pozvala je zemlje članice da ističu obilježavanje tog datuma "s ciljem postizanja punog i jednakog uživanja ljudskih prava i sudjelovanja osoba s invaliditetom u društvu“.

Dekada osoba s invaliditetom koje su proglasili Ujedinjeni narodi bilo je razdoblje podizanja svijesti i djelatnih mjera za trajno poboljšavanje položaja osoba s invaliditetom te izjednačavanje njihovih prava i mogućnosti kako bi se do 2010. godine postiglo ravnopravno, pravedno društvo za sve.

Jesmo li postigli pravedno, ravnopravno društvo za sve?

Postoje brojne poteškoće u prihvatanja osoba s invaliditetom u vlastitoj obitelji.

Za sve članove obitelji invaliditet je uvijek šok, jer nitko ne očekuje da se može dogoditi, pogotovo kada je riječ o djetetu.

Obitelj se teško nosi sa vlastitim stresom i strahom, ali i odbijanjem ili neprihvatanja zajednice u kojoj živi, ignoriranjem, fizičkim barijerama... podrška obiteljima i podizanje kvalitete života djece s invaliditetom jedan je od ključnih elemenata za prihvatanje različitosti.